

בביתנו

קבוץ העובין - יח לבת תש"ז - 47. I. 10

בביתנו

6 שנים השלמה דינאית

חיום מלאות שש שנים להשלמה הראשונה של הקיבוץ על ידי ההשלמה הדינאית. קבוצה זו הנה השריד האחרון של עדה גדולה בת מאה חברים - עדה "במעלה". דרך בוגרים אחרון לתנועה האוטטרית מלפני המבול הנאצי, של תנועה אשר נתחשלה יחד עם היהדות האוטטרית. על כן יש רצון להקדיש לה בהזדמנות זו מחשבות אחדות על חליה הברוכים ועל קצה המד.

לא היתה זו אף פעם תנועה גדולה מבחינה מספרית. למעשה היא לא היתה אפילו תנועה ארצית. מרבית שנותיה היו פעלה בעיר אחת בלבד - יתרה מזו - רק במועדון אחד. ובכל זאת נדמה שלא נפלה בתוכנה שומרי, בערכה האוביקטיבי מתנועות גדולות ממנה בהרבה. לו ידעו כותלי הקן לזכור ולספר, מספרים היו על היים רעיוניים ערים ותוססים, על חינוך שומרי מעמיק לתפארת, על דומנטיקה, על יצאות ושהר שבנעורים. אך כל זה כבר איננו וכשם שליוצאי התנועה הדינאית אין כבר אל מי לחזור ולהביא את בשורת התנועה בהגשמתה, כן אין גם לחברים המועטים הפזורים על-פני ארצות רבות בטרם זכו לעלות ולהצטרף למפעל הקבוץ-הארצי, כתובת אחת, קיבוץ דינאי אחד, אליו יכלו לשתת את עיניהם וכיסופיהם. תמצא אמנם כמעט בכל קיבוץ שומרי את יוצאי התנועה הדינאית, אולם לא עלה בידנו להקים אף קיבוץ אוטטרי אחד.

לא פעם בשעות קבלה לחברים - עולים מהתנועה הסלובקית הנך נתפס להרגשת קנאה. אתה מקנא באלה שזכו בהמשך החיים התנועתיים בארץ-מוצאם, בזרם מתמיד של עולים - ואז תוקפתאותך הכרת הכליון בירת שאת. ודיא, אתה שמח על תחיית התנועה והתגברותה בארצות השונות על ענפי התנועה החדשים בכל הקונטיננטים - אולם אתה מקונן על-ערישת התנועה העולמית, בה חונכת ולמדת טעם חיים מהו - והיא איננה עוד.

התפתחותו של הגרעין הדינאי בארץ עד להיותו להשלמת קיבוץ העובין לא היתה חלקה. חתונה הראשונה היתה תל-עמל. הקבוצה מנתה אז כ-15 חברים, מהם רק שתי בחורות. יש לציין שהקיבוץ לא מלא את תפקידיו במלואם. זמן די רב לא נתנה לחברה הצעירה הזאת הדרך מספקת. לא בשטח העבודה, לא בשטח ולא בענייני הלימודים. היום רואים בקליטת העליה תפקיד מכובד וחשוב הרבה יותר, מאשר אינו נמוך מזה של הגרעין הדינאי-אז בתל-עמל. ולא יקשה למצוא את ההבדל ביחס לטיפול בחברות הנוער לבין גרעין, נפרט בתכאים של הגרעין בזמנו. השנה הזאת היתה כמונן גם שנה של התלבטויות פנימיות, חיפושי דרך וכשלונות. במשך השנה שלאחר מכאן עברה הקבוצה עוד שני קיבוצים ותיקים (שער הגולן ועין החורש) מבלי שהמצב ישתנה בהרבה - מלבד שינוי יסודי אחד - נוספו שש בחורות, אשר עד אז למדו במסקי פועלות שונים. לעומת זה היו אי-אלה עזיבות, כך שהמספר הכללי לא השתנה כמעט.

והיום 6 שנים שנהיינו לשותפים לקיבוץ. לעין זרה ודאי קשה כבר למצוא הבדלים-בולטים בין מיסדי הקיבוץ לבין משלימיו. במידת היכולת נכנסו חברינו לחברה, עושים באחריות בעבודה ובתפקידים. לכן קל יותר לזכור ולהזכיר את ההתחלות הראשונות הקשות כל כך של ההשלמה הדינאית בעובין. נסיבות הקבלה לא היו כדי להקל על קליטתה. היה צורך לפרוץ חומה עבה למדי של אי-אמונה, חוסר הבנה ומשפטים קדומים, ורק לאט-לאט תוך עקשנות ורצון עז עלה בידי ההשלמה להוכיח, שהשם איננו שחור כל כך רחוק מעניינה ודאיותה.

בביתנו מס' 10 מסרנו שיש בועתנו לחדש ולטכח את הויכוח על השיתוף ושוויון בחיילנו. אחר כמה ישיבות של ועדת החברים בתן דבנו בענין זה, החלטנו לסכם ולנקוט באמצעים לשם הגשמת עקרונות אשר הלכו והתרוספו בזמן האחרון. המזכירות הקודמת הביאה שאלה זו בסני הקיבוץ, אחר כמה בדורים נוסחו שאלונים אשר כל חבר היה צריך למלאם ולהביא את דעתו לחיוב או לשלילי-לה (אגב היה שם הדבה מהבלתי ברור). מה קרה בינתיים ומדוע המזכירות לא הביאה זאת לסיכום, לא ידוע לי. הסערה עברה והכל כאילו נשכח פה ושם מתלוצצים ומבדחים את דעתם על כל הענין. המשגה העיקרי הוא בזה שהלק של החברים כאילו מוצא הוכחה בכך שאין מה לשנות את המציאות אשר הובילה והביאה אותנו למצב זה ולא רק אותנו אלא את כל התנועה הקיבוצית. ומה שיותר מסוכן שמהפסים הצדקה לתופעות המסכנות את יסודות הקיבוץ באמרום: הבה גם המזכירות נוכחה כי זו מלחמת שוא, צריך להטלים עם המצב כמות שהוא, אולי הדור הבא יהיה מסוגל לחיות חיי שיתוף מלאים. הסטאוס היה במלוא התנופה, אך למינאל בכלל לא הגיע. **ללא סלי** סיכום נמסר הענין לידינו ומתפקידנו היה לסכם את הויכוח ולהביאו לידי גמר על יסוד הצבעת השאלונים. ודוקא כאן נתקלנו בקשיים. אחר דיבורים על החופש והדמוקרטיה-הצביעו סך הכל כשישים חברי וגם מאלה חלק גדול לא הביע את דעתו בבחירות, היו גם תופעות של אי-כנות. קשה להבין ולהא-מין שלשאר החברים אין עמדה בשאלה רצינית ונוקבת זו, כך שאין אנו יכולים לסכם על סמך השאלונים. בקרוב נוהל לחברים שאלונים חדשים, בהם יהיה הכל ברור ופשוט ומקורים שגם התשובות תהיינה ברורה זו והן תשקפנה את דעת החברים, נקבל תמונה ברורה על עמדתם. אנו חוזרים ומדגישים שרק אז יש ערך לכל אלה, באם תחיה השתתפות מלאה ויחס כך וגלוי לכל השאלות. לשם כך תהיה ההצבעה חשאית. נקווה שזה הברור ייגמר, ובתורה קו-מצולה לפי התוצאות בשטח חיי שיתוף ושוויון, קו אשר רוב חברי הקיבוץ הצביעו בעדו.

עודיאל

ותנה שאלון לדוגמה להצבעה המחודשת לסיכום הברור:

שאלון-הצבעה להסדרת עניינינו השיתופיים:

- א. המרגיש אתה צורך לכונן את הליכוד השיתופיים ואת השוויון בקיבוץ עליי חוקה והחלטות מסוימות? כן? לא? ..?
- היש לך הצעות? ..?
- ב. סעיף כסף פרטי: האם אתה בעד ביטול הכסף הפרטי בכל הצורות ומכל המקורות? כן? לא? ..?
- היש לך הצעות? ..?
- המוכן אתה בכל מקרה לקבלת כסף למסור אותו למוסד הממלאים? כן? לא? ..?
- היש לך הצעות? ..?
- ג. מתנות: המתנגד אתה לקבלת מארכים חיוניים (הנעלה, הלבוש וכו') בתור מתנה? כן? לא? ..?
- היש לך הצעות? ..?
- המוכן אתה למסור כל מתנה מהסוג הנ"ל למוסד הממלאים? כן? לא? ..?
- היש לך הצעות? ..?
- המתנגד אתה לקבלת עטים כותמים, ספרים, צעצועים-לילוי ודברי קישוט לחדר בתור מתנה? כן? לא? ..?
- היש לך הצעות? ..?
- ד. דמת חיים: המתחייב אתה לז לשנות בשום שטח את דמת החיים על דעת עצמך? (את דמת החיים יקבעו המוסדות הממלאים בישרור שיחת הקיבוץ). כן? לא? ..?
- היש לך הצעות? ..?

השאלונים יחולקו בימים הקרובים. נקווה שהפעם נגיע לניחה סיכום מוסכם, כי נורבת לכה טכנה גדולה של תוהו ובוהו וצורך דרך, באם לא תהיה החלטה ברורה ומחייבת בשאלות השיתוף.

בעלי הפתיליות והתכורים השמיעו אי-אלה דעות נגד הקנייה המאורגנת של הפתיליות. לפי דעתם אין זה נכון שהם יתנו גם כן את 4 השעות לקיבוץ ז.א. "להם - לחטרי הפתיליות". אינני מבין מדוע התעוררו רק עכשיו. מדוע לא בטאו את דעתם בשיחת הקיבוץ? בודאי הליכו מתחשבים בהם.

ואף על פי כן הושכני כי יישיבו לעשות עם יוותרו על החשבון הצר והקטנובי ויתגייסו אף הם -- בהתנח להחלפת שיחת הקיבוץ -- "למצוא יחד עם החלטה".

מסיבות וחגים: בישיבתנו האחרונה קבענו את מדיניות שר כמועמדת לקורס לבמאות שאריך להתקיים אחרי חג הפסח. לישיבה זו קדמו התייעצויות בקרב החוג הדרמטי והצעה זו זכתה בהמלצות של רוב החבריה. המסך העבודה של החוג בעתיד הקרוב לא סוכם עדיין, פני לא הכל תלוי רש בנו, אבל גם אם שאלת ההדרכה לא תמצא את פתרונה בקרוב, יש בוועתנו להתחיל במערכון על חיל הקיבוץ מאת משה שמיר ("שתי שבתות" -- הופיע ב-עתים מס' 8). ויש גם הצעה לחדש כמה סצנות מתוך ההצגה "מרד הגטו" שהלך ניכר מאז של הקיבוץ לא ראה. הכרונת היא להק- דיט בשבוע של פסח לזכר מרד הגטאות. בתקופה הקרובה עומדות לפנינו ביצוען של מסלבות ל-ט"ו בשבט, לפורים ולפסח.

עם שובה של תרצה יש לחדש את עבודתה של להקת הדיקוריים וגם בנוגע לתזמורת נעשה מאמצים על ידי הקמת חוג קבוע למנדולינה נוסף לחוג לגיטארה שקיים כבר כמה חודשים. החוגים לשפה העברית מונהלים בדרך כלל בסדר, אם כי יש לפעמים קשיים למצוא להם את הזמן המתאים, כי הרבה חבריה משתתפים גם בפעולות אחרות ותכנית השבוע היא מלשה וגדושה. ונו רוצים גם במידה אפשרית לארגן (כפי שהוצע לנו) לימוד אינהיורדואלי לעולים החדשים. מובן שהגשמת הדבר תלויה בהתנדבותם של החבריה אשר מיכולתם לעזור לנו. החוגים לבני לוגיה ולערבית מתקיימים כפי שנקבע מראש. החוג לכלכלה מדינית לתחיל כנראה רק בעבור כמה שבועות, כי יוזיקו טרם גמר עדיין את ההכנות הדרושות. הזמננו הוצאה של החי ברומזאפט על "המכשפה" של גולדפדן ונמשיך גם בשורת ההוצאות של הדר' שטייניץ. על עונגי-שבת יופיע בקרוב מאמר מאת צבי בירנבאום. נמסר ע"י אבשלום.

לאחר-שהטיפול בהחלפתה של אביבה נמשך זמן כה רב עדין כי הסיבות להחלפתה נתבטלו, החלטנו בישיבתנו האחרונה שהיא תמשיך לעבוד עם קבוצתה. היות דבואם של הילדים מחוץ לארץ נדחה לעת עתה, החלטנו לא להתחשב בהם ונדכיב כיתות של המישה ילדים. את השינויים בהרכב הקבוצות נבצע רק עם בואם של הילדים. תרצה טיימה את השתלמותה בירושללים. תמר תצא לסיורים לשבוע ימים. בישיבה האחרונה דובר על קביעת מורה בקרוב תגיש השאלה לשליחת הקיבוץ והחבריה מתבקשים למסור את הצעותיהם לוועדת החינוך.

הננו מברכים את תרצה עם שובה לפעולה בועדה. האם היא הכינה לנו ריקודים חדשים מירושללים? כוור-49: בשבת האחרונה שיחקנו -- והפסדנו -- נגד קבוצת אורנים ברעננה. משחקנו כשלעצמו היה די יפה, אולם העובדה שהופענו על המגרש עם 5 שחקנים בלבד, מדברת בעד עצמה. לפי המצב הנוכחי לא כדאי להתקשר עם קבוצות מן החוץ, כי אין כל בטחון שנוכח לזכותן 6 בחורים המוכנים לשחק ביום ההתחרות. מסבירים לי, כי למזג האוויר, ילמוד ולקוצר הימים יש השפעה על הדבר. על כן, נחכה לזמנים מתאימים יותר. ... פינוג-פונג: האליפות נטלימה בנצחונה של יאיר. אהוד זכה במקום השני (העצבים השתלטו עליו במשחק המכריע). השלישי היה בן-שלמה ואחריו משה קי ושמעון. יש להצטרף על העדרו של משה פיל -- אחד מן המועמדים המסוכנים ביותר (לשם אינפורמציה יש להוסיף שהו קיבל את השוקולאדה לפני נסיעתו ליחי-עם). מקום מיוחד במינו תפסה בגמר האליפות מדגלית בשל התמדתה הקולנית ושף דיבורה. בשבוע הבא נתחיל באליפות לבחורות. תנאי להצלחתה תהיה "השתתפות רצינית" כלומר שעל כל בחורה להופיע בשעת המשחק לפי שיפורסם על לוח המודעות. ש-מט: האליפות מתקדמת די יפה. ל-8 הראשונים יחולקו הפרסים הבאים: 1. כוטיס לקולנוע ושוקולאדה. 2-3. שוקולאדה. התעמלות: ה"ספסל השוודי" -- כלי הכרחי לקיום השיעורים -- נמצא כבר בבית. בימים הקרובים נתחיל בפעולה לאחר שמספר רב של בחורות נרשם לקורס זה. תודתנו לשמואל גי, אשר נענה בעין יפה לבקשתנו.

במשק

ברעדת המשק

בשבוע ה' חרוץ נתקיימה ישיבה שהיתה מוקדשת לתכנית העבודה בשנה הבאה. החלטנו לקיים בהתחלת כל חודש ישיבה, בה נשורה את סיכומי החודש עם התכנית השנתית. דבר זה יחייב את בעלי התפקידים לבדוק בהתחלת כל חודש את התכנית. הדגשנו שיש צורך דחוף בהגדלת קבוצת הבנאים, וחייבנו את מרכז ועדת העבודה לספק בענין באופן רציני ורצוף. ומשתי סיבות: ברצוננו להכשיר קבוצת בנאים לקראת ההתייטבות בכל מקצועות הבנייה וכמו כן זאת היא העבודה המשתלמת ביותר בעבודות חוץ (השכר הוא הכפול של יום עבודה רגיל).

הודות להגדלת מספר חברי הקיבוץ והודות למיכון הגדלנו את אחוז העבודה המכניסה והורדנו את אחוז הטרותים. (בעיקר במטבח ובמכבסה). כן בתכניתנו להגביר את המיכון במטבח ובמכבסה (מכונת חיתוך למטבח, ומסחטה למכבסה). לעומת זאת נוכחנו לדעת, כי בניית הילדים-עובדים על המקובל בימי העבודה (המקובל הוא שלושה וחצי ילד על עובדת), ועלינו לברר זאת בטרם נכדיל שנוכל להגשים את תכנית העבודה במלואה, נצטרך לדאוג לעבודת חוץ מכניסות לעונות המתות.

התקיימה ישיבה מסודרת עם הנהגים, בה דחינו את קניית האוסו החדש, שרצינו לשנות במקום הפורד, היות והמאב בעבודות הנהגות הוא קשה מאד. החלטנו לחכות עד אשר יתברר, האם יקבלו אותנו ל"מתחברת" ועוד כמה דברים. החלטנו לעשות אובדול לשברולט בבית. למטרה זאת רוצנו חלק של המתבן. לאחר תיקון השברולט נמכור את הפורד. השברולט יעבוד גם בשרות נוסף לעבודה ב"מרץ".

הגיעו השבוע כלי עבודה: לשראקטור: ג'יטק-מסדה ומגוף מהפך. הם עלו לנו 188 לא"י. את הסקרייטר נקבל בעוד שבוע. טרם דברנו עדיין על בניית הצריף החדש.

נמסר ע"י מרצי.

ברית החרדשות

מסיכומי חודש דצמבר:

עבדו בט"ה 912.6 ימים; 34 איש בממוצע יומי, מזה 241 בעבודה בלתי ישירה (שרותים, כלליות), שהם 26.4%; כאן היתה תוספת, בעיקר בהחזקת מכונות. בייצור התערובות עבדו 116.6 ימים, (פחות ממוצע נובמבר) והתוצרת עלתה ל- 7.700 קג' עיבוד בוולצה ז.א. 65 קג' ליום עבודה (כולל שקילה, חיתוך וכל ההכנות) ומזה כ- 5 טון לסוליות ועקבים. שקלו מנות חדשות: 6.797 קג' והשימוש בחומרים גלמיים עלה 1.712 לא"י; כאן ישנה עליה בסכום, כיוון שהגומי הגלמי התיקר זמנית. בתוספת הוולצה עברנו, לפני שעה, את השילא. בחודש ינואר הבא קוש יותר חלש והקצב הנמוך.

בניפור (כולל הכנה ואריזה) עבדו 554.5 ימים מזה 256 י"ע בסוליות ועקבים 95 בחלולים, 95 בתוצרי האוטוקלב, 62 בתוצרי המכבס הקטן ו- 46 בתוצרים שונים. נביא כמה מספרים לשם השוואה: הייצור בחודש דצמבר, המכירה -- המכירות באותו חודש לפני שנה והממוצע החודשי של חש"ו:

מכירה דצמבר 1945	מכירה דצמבר 1946	ייצור דצמבר 1946	מכירה דצמבר 1946	מכירה חודשי תש"ו
3186	4388 זוג	5354 זוג	2079	2079
92	528	550 תריטר	116	116
1044	1653	1656 חתי	1145	1145
417	1544	1835	477	477
5072	11300	15200	3332	3332
----	1423	1277	371	371
----	----	480	----	----
1378	840	920	531	531
1190	1626	2240	1829	1829
1126	1361	1507	1109	1109
2251	768	535	1952	1952
1156	1785	1437	1787	1787
31	561	1216 (צפצפות)	174	174

נוסף לזה רחוטטים, כובעים לפלגים, לוחות, אסמים, ציפורי גליליים.

באשר למחזור הכספי מתקבלת תמונה כזאת:

טיה החשבונות שהוצאו בדצמבר (מחזור-ברוטו) 5205 לא"י, שהם מתחלקים: סוליות ועקבים 3025 לא"י (58.1%), גלגלים 478 לא"י (9.1%), משאבות-כיוור 370 לא"י (7.1%), הלולים 726 לא"י (13.9%), מנזיטות 168 לא"י (3.1%), כפתורים 97 לא"י (1.9%), מדגלים 68 לא"י (1.3%), הזמנות 105 לא"י (2%), ציטוי גלגלים 49 לא"י (0.9%) ועוד קבוצות קטנות. המחזור בדצמבר 1945 היה 3,250 לא"י.

מכל המספרים הנ"ל אפשר לראות: בדצמבר ירדו מכירות הסוליות למחצית המכירות של נובמבר, לעומת זה מכרנו למעלה מ-500 תריסר עקבים לסנדלרות, כמות שהיא כמעט פי חמש מהממוצע של אשתקד. רוב התוצרים האחרים נמצאו בקו עליה, אלא משקלים במחזור הכספי הוא יותר קטן. התהליך הזה נמשך ביותר שנת בינואר -- מאחר שעונת החורף בסוליות נגמרה למעשה.

נעשות כעת הכנות נמרצות לשנת הקיץ. הוצאנו דוגמאות בשלל צבעים, סוליות יותר דקות וקלות, אבל מחומר חזק ביותר. כמו כן יצאו כבר דוג-מנות יפות מאד של כעליים עם סוליות גומי-טעם. שלכנו. מכינים גם לוחות גומי חדשים. כל זה עליין רק להכנת הדוגמאות. כגם הדוגמאות תקבלנה יפה, חרי יהיה הרבה מודגש בעוד חודש בערך בהזמנות חדשות.

נמסר ע"י אנרי.

מתחת לקו

הפועל החינוך הגופני / מעת מוקד לנדק.

הנושא הזה הוא רגיש מאד וברצוני להדגיש במאמר זה, כי החינוך הגופני הוא נחוץ לפועל העירוני והחקלאי גם יחד. יש להבדיל בין שני מושגים אשר ביסודם יש הרבה מן המשותף, אך למעשה אינם מזדהים. מהו בעצם ספורט? הספורט הוא שעשוע שיש בו גם מן ההתעמלות. חינוך גופני הוא בעצם ספורט, אך בכל זאת לא באותו המובן.

הספורט מלווה תמיד במגמה להתמחות בענף מסויים ולהשגת שיאים. כך רואים את הספורט בחוגים בורגניים. לאחר אימונים ממושכים מתקיימות התחרויות אשר מושכות קהל במספר רב.

בשביל הפועל -- העובד קשה יו קל -- מתפקידו של הספורט לרענן את הגוף או כפי שקוראים לזה בלעז: הרקריאציה. לאחר יום-העבודה צריך לבצע תנועות אשר מתפקידן לאזן את פעולות הגוף במשך העבודה, להשכיח לכמה רגעים את חדאגות השוטפות ולרענן וליישר את האבריה העיפיים. אין זה נכון שהפועל העובד קשה הוא כל כך עיף ואחרי עבודתו שליכנו-מסוגל עוד לכמה תנועות מועילות. להיפך: כמה תנועות שיטיות ומתאזרות, כמה נשימות עמוקות רק ירעננו אותו. לכן איננה נכונה העמדה השלילית של כמה פועלים לחינוך הגופני. ידוע מהנסיון שדוקא המפעלים התעשייתיים-הגדולים דוגמים לחינוך הגופני עבור הפועלים.

דיוקא בארץ של בניין והתפתחות, כמו ארץ ישראל, חשוב שכל פועל וכל מי שמרויח את לחמו ע"י עבודה גופנית -- יראג ויפתח גם את החינוך הגופני.

זכרי תקווה, שהשורות הללו יעודדו את חברינו לטיפוח יתר של החינוך הגופני ונזכור את הסיסמה: את טיסמת הרומאים העתיקים: ג-ג-ר-ף-ב-ר-י-א- -- ב-ש-ה-ב-ר-י-א-ה.

מצל טוב!

לדליה ולמשה ויי

להולדת הבן. (על השם טרם הוחלט)

ליפה ולחיים

להולדת אורי

ה י מ ל י ס ה ל ל ד

הספליה:

או, יקירי, אחובי, יקירי
 מחמל נפשי, כדורי!
 יחד בעץ אחד כלשך סיכינו
 ויחד באויר העולם לצמג היינו.
 מצילין מולדת, סינצפור דמלים לעשרות
 יחד טולטלנו דרך ימים וסערות
 ומיד אל יד, מקונה אל מוכר
 יחד הגענו בידי משה הסוחר.

דנהה - אריה - יקולל היום;
 לאחד כל זאת הסילסולאציה,
 לאחד שכבר הגענו לוולקאנולאציה,
 התריד ביננו של יונה הסכין האיום.
 דעתה יקירי, אחובי, יקירי,
 מחמל נפשי, כדורי,
 הנמרד לעולמי עולם?
 הילתוכן? האמנם?

הדריד:

ידידתי, אחובתי, חמודתי,
 מחמל-נפשי, סוליתני!
 בחמי, אל בכוח,
 שרם הוכרע הצורל,
 מלי יודע אם בעת כזאת
 בתור אפק לא נישגש באיזה גלגל!!!

ישראל. פ.א.

ברגע האחרון: הגיע מכתב מאת הועד הפועל ובו 3 טעמים:
 א. כדרישנו-לתת מדריך למחנה העולים אשר הוקם על ידי הסוכנות היהודית ברעננה, לשם דיכוז המעולה התרבותית והחברתית של חברי תנועתנו. על המדריך לדעת את השפה הרומאנית, ההונגרית והידיש.
 ב. בתקשנו לשחרר את פאי לתפקיד של מדריך חברת הנוער בנין-סמן, לאחד שהמדריך שלנו נאלץ לעזוב את העבודה באופן פתאומי.
 ג. מזכירות הועד הפועל החליטה לעכב את הברוד בבית הדין של התנועה בענינו של אנרי ובראונה לקיים דיון חדש לאחר שובם של חברי המזכירות מחו"ל.
 בישיבה הבאה של המזכירות נקיים דיון על הפניות הנ"ל.

זמורה חמורה!
 החברים מתבקשים בכל לשון של בקשה לא להוציא שום עתון מהדר הקדמי. אם לא נצליח להשפיע על החברים בדרך הרגילה להמנע מנוהג פטול זה, ננקוט באמצעים שלא היינו רגילים להם בקיבוצנו עד כה!

הריאליסט:
 עמוס: איצור, אני אהב מאד תרנגוליים.
 איצור: טוב, בוא ללול ותעשה להם "סובה".
 עמוס: לא, אני אהב לאכול אותם. כאשר יהיה לך אחד ב ד ו ל , תתן למסכה שלנו.

פ.א.
 זקא